

El II Congrés de les Dones de Barcelona, una aposta per un nou estil de lideratge

IMMA MORALEDA

Secretària de Polítiques de les Dones del PSC

El gener de 1999 tenia lloc el Primer Congrés de les Dones de Barcelona. Aquella va ser per a nosaltres, les barcelonines, una fita històrica. Era la primera vegada que l'auditori de la Fira de Barcelona acollia més d'un miler de dones de tots els barris de la nostra ciutat, dones dels diferents moviments de dones, dones polítiques, dones professionals i dones que representaven el món de l'acadèmia del nostre país. Una àmplia representació de les moltes dones que vivien i gaudien de la nostra ciutat. Mai abans la ciutat havia reconegut el saber de les dones i la importància de les seves aportacions. Allà vam acordar quin seria el nostre full de ruta per a les polítiques de gènere a la ciutat de Barcelona. Allà ens vam comprometre a estudiar i portar endavant des de l'Ajuntament de Barcelona les propostes i demandes que les nostres dones, diverses i plurals, ens feien en veu alta i davant de les màximes autoritats.

Aquell primer congrés va significar la culminació de tot un procés de naixement de les conselleres per la igualtat als deu districtes de la ciutat, de la creació també dels deu Consells de les dones dels districtes, de la creació pocs anys abans del Consell de les dones de Barcelona, l'aparició del grup dona del Consell de Benestar Social, la creació del programa Odame en el marc de Barcelona Activa, el primer curs de formació d'agents per la igualtat, el naixement de l'Equip Atenció a les Dones, el Centre d'Informació i Recursos per a les Dones, la primera casa d'acollida per a dones maltrac-

tades, i moltes altres iniciatives que sempre han fet de Barcelona una ciutat pionera i capdavantera en polítiques d'igualtat, polítiques adreçades a les dones.

El reconeixement dels barris com a espai privilegiat per a la vida quotidiana és la política que més beneficia a les dones. Elles són encara avui les principals sustentadores de la vida diària. El barri és l'espai per a la vida quotidiana, el lloc on farem créixer els nostres fills i filles. És el lloc on tindrem cura dels nostres grans i on generarem noves oportunitats per tal de seguir millorant com a persones

Deu anys després, el 16 i 17 d'octubre de l'any 2009, se celebrava el II Congrés de les Dones de Barcelona, al Centre Internacional de Convencions de Barcelona, en el recuperat espai que la ciutat va estrenar amb motiu del Fòrum de les Cultures 2004, al final de la nova Diagonal. Una nova trobada de gairebé 2.000 dones, per renovar l'agenda relativa als afers públics que afecten les dones de la nostra ciutat. Aquest congrés arribava després d'un llarg procés de debat a tots els districtes, i múltiples trobades també amb grups de dones, on es van recollir moltes i diverses aportacions i demandes per tal de ser debatudes

entre el conjunt i aconseguir relatar-les en forma de propostes i convertir-se en la nova agenda política en matèria d'igualtat d'oportunitats per a les dones.

El món ha canviat en els darrers deu anys a una velocitat de vertigen. Avui les dones necessitem de les velles però també de noves polítiques per tal de poder fer front als reptes que la societat ens planteja. Vivim en un món global. Vivim en l'era de la tecnologia. Som una societat molt més diversa. Les dones ens hem incorporat de manera massiva al món del treball remunerat. Hem passat del creixement econòmic constant a la crisi més brutal. Les dones hem incrementat la nostra esperança de vida en uns quants anys. La maternitat s'ha retardat gairebé deu anys. Les dones universitàries superen la taxa d'homes universitaris. La violència contra les dones s'ha fet més explícita. Hem passat de les polítiques d'acció positiva a la paritat, i un llarg seguit de temes que afecten molt directament a la vida quotidiana de les dones.

Barcelona ha fet en el decurs d'aquests darrers anys esforços importants per donar resposta a aquests nous reptes que barcelonins i barcelonines tenim al davant. Cal repassar alguns exemples. Fa deu anys vam començar a posar en marxa el 22@, un nou barri a la ciutat que apostava per la nova economia. Vam fer una aposta com a ciutat pel turisme de qualitat aprofitant la important campanya promocional que per a Barcelona van ser els Jocs Olímpics del 92. Vam fer una aposta per tal

d'acompanyar les dones i homes que volien emprendre el seu propi negoci. Vam fer reciclatge per als i les professionals que ho requerien. Vam organitzar escoles taller, vivers d'empreses de noves tecnologies al Fòrum nord. Vam apostar per la participació com a millor manera d'enriquir els nostres projectes. Vam fer una aposta pel medi ambient i el reciclatge com a forma de preservar el nostre entorn i, sobretot, hem fet una aposta per les polítiques de proximitat.

El reconeixement dels barris com a espai privilegiat per a la vida quotidiana és la política que més beneficia a les dones. Elles són encara avui les principals sustentadores de la vida diària. L'aposta per tenir mercats de proximitat, escoles bressol, centres per a la gent gran, camins escolars, escoles de primària i centres de secundària a cada barri, patis de les escoles que serveixen de plaça, serveis sanitaris de proximitat, juntament amb una altíssima preocupació per l'aprofitament del talent femení que ens ha dut a tenir la taxa d'ocupació femenina més alta de tota Espanya, els busos de barri, les biblioteques, el eixos comercials a molts dels barris de la nostra ciutat, són les millors apostes que hem fet com a ciutat i que ja avui donen suport a les dones. El barri és l'espai per a la vida quotidiana, el lloc on farem créixer els nostres fills i filles. És el lloc on tindrem cura dels nostres grans i on generarem noves oportunitats per tal de seguir millorant com a persones. Apareixen els primers Consells de Barri, per a que la participació s'apropi, i desitgem que això faci que les dones esdevinguin protagonistes de la construcció i millora dels seus espais més pròxims, dels que més utilitzen i també dels que en algunes ocasions pateixen. També hem dissenyat les primeres polítiques públiques d'usos del temps, amb vocació que la ciutat pugui millorar el repartiment encara desigual entre homes i dones d'a-

quest preuat bé que a la majoria de nosaltres ens manca: polítiques progressistes i pioneres.

Més de 560 propostes sorgides del debat i les aportacions del conjunt de dones seran la nostra guia per als propers anys a la nostra ciutat. L'agenda de les dones serà també l'agenda dels i les socialistes de Barcelona i que portarem endavant en els propers anys.

Les dones socialistes volem més participació de les dones en els afers públics de la ciutat. Volem uns mitjans de comunicació que no siguin sexistes. Volem eradicar la violència masclista. Volem acabar amb l'esclatxa digital de les dones. Volem repensar una nova estructura de repartiment del temps. Volem un nou contracte social entre dones i homes

Les dones socialistes vam fer també les nostres aportacions al II Congrés de les Dones de Barcelona. Els diferents grups de debat en el territori van tenir els seus fruits i les aportacions de moltes companyes les vam incorporar a les propostes de la ciutat. Fruit d'un treball cuinat a poc a poc vam anar trobant el fil conductor dels nostres desitjos, que hores d'ara podem dir que són molt semblants als de les dones de la nostra ciutat. Regidores, conselleres de districte, responsables orgàniques, companyes dels barris i militants dels moviments de dones, vam fer una bona feina d'equip per fer sentir la nostra veu, la veu de les dones socialistes. Estem convençudes que representem millor que cap altra opció política les dones de Barcelona. Som el partit de la majoria i les nostres aportacions enfortiran el lideratge

femení a la ciutat. Nosaltres vam ser les defensores del pacte de gènere entre les diverses opcions polítiques. Vam apostar per encetar un debat serè, sense exclusions, per tal de que el Consell de dones de Barcelona abordi el tema de la prostitució. Volem feminitzar la societat i la política. Volem més participació de les dones en els afers públics de la ciutat. Volem uns mitjans de comunicació que no siguin sexistes. Volem eradicar la violència masclista. Volem acabar amb l'esclatxa digital de les dones. Volem repensar una nova estructura de repartiment del temps. Volem un nou contracte social entre dones i homes.

Ara més que mai, quan el món requereix d'un esforç per generar noves propostes que ens permetin albirar una societat més justa, més equitativa i més solidària, cal escoltar les propostes de les dones. Cal, sens dubte, fer una aposta per un nou estil de lideratge. ■